

متن پرسش

سلام علیکم: هرچه آمدم از سید حسن نصرالله بنویسم زیرا قلبم را فرا گرفته دیدم نمی‌شود زیرا عظمت ایشان همواره نیاز به ظهور آمدن دارد. اگر همه از او بگویند باز کم است و هرکسی از ایشان در اندازه ظهورات قلبی اش بنویسد بیشتر در اصالت قلبی خود نیز حاضر و دیگران را نیز متذکر شده. مرا که باشم از آن برگزیده خداوند که عین آیه «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ» است بگویم. تسلیم خدای او می‌شوم بلکه عظمت ایشان در لاله ها و سبزه زارهای تاریخ قابل فهم شود زیرا آنچه که خیلی بزرگ است را باید در لحظه لحظه های زمان و در زیباترین شکوفه های غنچه زده بهارهای پیش رو یافت. نصرالله ما را از حاج قاسم بزرگ، بیشتر به خدا رساندند و این راستی است که زبانم را بی اختیار به صداقت باز کرده. حال این جهان و این نصرالله که حقا حقیقت است. در تمام عمرم او را دوست داشتم و حال بیشتر دوستش دارم حسرت ایشان همیشه بر بنده هست. یاد ایشان تنها چیزی بود که از بنده ناتوان گرفتار بر می آمد ولی ایشان دستشان باز است و نباید رجوع به ایشان را ترک کرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین که می‌فرمایید سید حسن نصرالله حقیقتاً آینه تمام قد نمایش انسانیت بود در همه ابعاد انسانی در کنار روحیه سلحشوری و مقاومت، بنده از روحیه لطیف او حیرانم که چه اندازه انسان ها و حتی کسانی که او را اذیت می‌کردند، دوست می‌داشت. عرایضی در <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۰۳۳۳> شد ولی هنوز نه، هنوز باید از شهید سید حسن نصرالله گفت و باز، گفت. موفق باشید